

L'AIGUA DE L'EBRE, UNA UTOPIA....POSSIBLE

Els diccionaris acostumen a definir la utopia com a un pla o projecte beneficiós, però irrealitzable.

L'Associació Catalana d'Amics de l'Aigua acaba de publicar un **Manifest per un Pacte Nacional de l'Aigua**, que conté un conjunt de propostes per intentar solucionar la greu crisi hídrica que està patint Catalunya.

Entre elles, advoquem per una **Catalunya interconnexionada hidrològicament**. No estem proposant un quart transvasament d'aigües (Catalunya ja en té tres: Ter, Minitransvasament de l'Ebre i Riudecanyes). El que volem és intentar una millor distribució dels recursos hidràulics generals per als nostres abastaments.

Es tracta d'una proposta **legal**. Efectivament, l'article 72.1. del Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, estableix que la Direcció General de l'Aigua del Ministeri de Transició Ecològica podrà autoritzar la cessió de drets que impliqui l'ús d'infraestructures que interconnecten territoris de **diferents** Plans Hidrològics de Conca, comportant aquesta autorització l'ús de les infraestructures d'interconnexió. En cap cas, estem apostant per detreure ni una sola gota d'aigua de la concessió de la derivació de les aigües de l'Ebre per cobrir les necessitats dels municipis i indústries de Tarragona. Es tractaria d'un cabal suplementari i excedentari de la conca de l'Ebre.

És una proposta **tècnicament viable**. El Col·legi d'Enginyers de Camins de Catalunya ha presentat un disseny de la que seria la infraestructura de connexió amb un nivell tècnic perfectament equiparable al d'un projecte constructiu.

És una proposta **políticament assumible**, encara que no de forma simplista. L'Estatut d'Autonomia d'Aragó, en el seu article 19.3. diu que correspon als poders públics aragonesos, dins els termes del dit Estatut, i d'acord amb els principis d'unitat de conca, la Constitució, la legislació estatal i la normativa comunitària aplicables, **vetllar especialment per a evitar transferències d'aigües** de les conques hidrogràfiques de les que forma part l'Aragó. Dit això, una reflexió: Quant de temps ha de transcórrer perquè es doni la situació política actual d'incidència catalana en la política del Govern central?

I, finalment, és una proposta **solidàriament necessària**. Si els catalans no som capaços de ser solidaris hidrològicament amb nosaltres mateixos, a quins altres tipus de solidaritats externes aspirem?

Hi ha trens que només passen un cop per l'estació. Aquest en podria ser un d'ells. Aprofitem-lo.